

ger. Salvatore ringer og fortæller, at han snart skal dø, hans stemme er et rør, der løber ud i ingenting. Han siger, at han vil besøge mig snart på sin motorcykel. Ingen kan redde Salvatore, han ligger i sengen, vi våger, han ligger på det lagen, hvor vi selv skal ligge. Salvatore har en **Nimbus**-motorcykel, den står nede i hans kælder, og jeg har oversat manualen til italiensk og fundet det rigtige topstykke til ham i København. Hver eneste del af den **Nimbus** er skilt ad og rensset mange gange, som om det var livsvigtigt at få maskinen til at køre optimalt, som om der var en sammenhæng mellem den og hans krop. Det er nyrerne og leveren, og det går hurtigt, jorden leger allerede sin ådselsleg. Døden er en blomst,